

Затова,
 не ругай
     ни сждба,
             ни жестоки години.
 Не прокливай
     петролъ
             и цементъ.
 Виждашъ колко е кърваво
             остарѣлото минало,
 бждащето
     не знаешъ
             поне.

Хора правятъ войнитѣ,
             и страшнитѣ
                     тежки
                             терори, —
 хора могатъ
     да ги
             разрушатъ.
 Срещу шепата алчни
             князе на медъта
                             и петрола
 сж юмруци безкрайна гора.
 И ти тамъ ще си,
     тамъ
             срѣдъ безброя,
                             въ безброя удавенъ,
 младъ и старъ
     като цѣлия святъ.
 Нека викатъ
     следъ тебе
             идентѣ стари, —
 не обръщай глава
     назадъ !

Миналото
     отдавна
             е направено отъ пълководцитѣ.
 Бждащето
     ще правиме ний.
 Тъй на апокалипсиса
     ще възседнеме
                             смѣло животнитѣ
 и съ ритникъ ще имъ кажемъ : „Дий !“